

skers Fritid. Det er af to Grunde: dels, fordi dette Forhold neppe bør lovfæstes, dels, fordi Bestemmelserne herom kun angik en Del af Plejepersonalet. Jeg haaber, at dette Lovforslag skal faa en let Gang igennem den høje Rigsdag, og jeg anbefaler det til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Dagsordenen er udtømt. Det næste Møde afholdes Fredag den 19. November Kl. 12 med Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitaller.

Mødet hævet Kl. 1³⁵.

15de Møde.

Fredag den 19. November Kl. 12.

Formanden: Ved 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Godskesen) er modtaget tvende Andragender fra Bestyrelsen for Frederiksberg Grundejerforening om Ændringer i de i Folketinget forelagte 1) Forslag til Lov om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld og om Ændring i Lov om Ejendomsskyld Nr. 103 af 15. Maj 1903 og 2) Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter.

Disse Andragender, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitaller.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2617).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ejsing: De Bestræbelser, der har været oppe for at hjælpe de sindssyge og de aandssvage, har altid fundet godt Øre her i Rigsdagen, men desuagtet er der endnu langt tilbage. Der er ikke skabt tilstrækkelig Plads til de sindssyge og aandssvage. De sindssyges Antal er opgjort til 6,000, men der findes kun Plads til 4,000, og de aandssvages Antal er opgjort til ca. 5,000, men der er i Anstalterne kun Plads til Halvparten. Det Lovforslag, vi her behandler, angaar imidlertid ikke særlig Pladsforholdene, men mulige Forbedringer i Plejeforholdene, og dette mener jeg er noget, vi bør se paa med stor Velvillie. Det har grumme meget at sige, at Forholdene for det Personale, som skal have med de syge Mennesker at gøre, er gode, saa at man kan beholde dem, og saa at de virkelig kan arbejde med nogen Tilfredshed — det er jo ikke altid noget let Arbejde at passe den Slags syge Mennesker. I 1911 — altsaa for kun 5 Aar siden — vedtog vi en Lov om Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitaller. Denne Lov medførte en Lønforhøjelse af 4,700 Kr. Man fandt, at de Lønninger, man den Gang vedtog, svarede til dem, der blev givet de 4 store Etater i 1908. Der foreligger nu et Lovforslag om at forhøje Lønkontoen med ca. 20,000 Kr. Set i Forhold til den Forhøjelse, vi sidste Gang vedtog, er det et ret stort Beløb, men i Forhold til hele Lønkontoen for Sindssygehospitallerne er det kun en meget lille Sum, idet Lønningerne andrager saadant noget som 800,000 Kr. Jeg tror ikke, at der vil rejses ret stærke Indvendinger mod den nu foreslaede Forhøjelse. Der er ikke i Motiverne til Lovforslaget fremsat nogen egentlig Begrundelse for Forhøjelsen, den eneste Begrundelse er, at vi har faaet et nyt Sindssygehospital, og at det derfor er nødvendigt at foretage en Forandring i det bestaaende Regulativ. Der har været nedsat en Kommission, som bestod af Overlægerne ved de forskellige Hospitaller og Repræsentanter for Plejepersonalet, og denne Kommission kom ret naturligt til det Resultat, at der burde gives nogen Lønforhøjelse, for øvrigt har heller ikke Kommissionen givet nogen særlig Begrundelse. Kommissionen har nærmest været af den Anskuelse, at disse Forhold egent-